

battør. Og det indtryk ville jeg jo gerne holde fast i.

Men selv om hr. Søren Søndergaard nu har haft chancen nogle gange til at forholde sig til virkeligheden på isolationsfængslingsområdet, og hvis det ikke bare var det med at svinge fanen højt op i luften, men forholde sig til realiteterne, så er det jo altså sjældent, at vi vedtager en lov, der 10 måneder efter har betydet, at det, som vi ser som et fælles ansvar at få reduceret, er faldet til under det halve – det har hr. Søren Søndergaard ikke kommenteret endnu – og at længden, hvori folk sidder isoleret, er faldet kraftigt på de 10 måneder. Og når det drejer sig om de unge under 18 år, har der kun været ét tilfælde med en næsten 18-årig, der sad i 3 dage.

Jeg må spørge hr. Søren Søndergaard: Kunne man ikke næste gang tage udgangspunkt i den virkelighed, som vi har skabt med lovgivningen, og kunne man så ikke lade være med at anklage hinanden, for det har jo været anklage på anklage for, at hverken regeringen eller Socialdemokratiet var optaget af at få begrænset både anvendelsen og omfanget af isolation, men det har vi realiseret.

Hr. Søren Søndergaard kan godt sidde og ryste på hovedet og more sig sammen med andre medlemmer, mens jeg taler. Det har vi jo set så tit, når hr. Søren Søndergaard føler sig en lille smule presset af virkeligheden, og det er der også god grund til i den her sag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det svar, hr. Søren Søndergaard gav mig for lidt siden, er musik på den måde, at den hr. Søren Søndergaard, som jeg kender, har jeg savnet i dag. Jeg er selvfølgelig ikke enig i svaret, men da i forsøget. Det var også det, hr. Søren Søndergaard sagde i sit først indlæg.

Men når hr. Søren Søndergaard undervejs i debatten siger, at vi glemmer, at anklagede er uskyldige, indtil de er dømt, når hr. Søren Søndergaard fik formuleret noget i retning af, at vi går ind for tortur i form af isolation og ikke interesserer os for alternativer, så er det en hr. Søren Søndergaard, som jeg ikke kender, og jeg synes ikke, at det er nogen ordentlig måde at diskutere på.

Det svar, jeg fik her, tager jeg meget, meget gerne en debat op om. Men jeg synes, det andet var kvalitativt for dårligt, og at det er at skyde hinanden motiver i skoene, som er helt unødige.

Jeg går ud fra, at hr. Søren Søndergaard synes, at isolationsdiskussionen er vigtig og væsentlig. Det synes vi også. Lad os så føre den på en ordentlig manér.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil altså igen sige til ministeren: Jeg bider ikke på den der med, at Enhedslisten er presset af virkeligheden, at det her er specielt pinligt i modsætning til andre ting. Det er, hvad ministeren siger, hver gang vi har de her diskussioner, og det kan man gå tilbage og slå op. Så det er altså ikke noget, der overrasker os.

Det, der er ærgerligt, er, at ministeren ikke starter med at høre efter, hvad vi siger. I et af de allerførste indlæg sagde jeg jo lige præcis, at vi var glade for, at antallet af folk, der blev isolationsfængslet, var halveret.

Ministeren ryster på hovedet. O.k., jamen det sagde jeg altså i et svar til fru Dorte Bennedsen, som bekræftede det. Det er jo sådan noget, Socialdemokratiet og regeringen må ordne sådan mere internt. Jeg kan jo kun citere, hvad jeg selv har sagt, og det sagde jeg.

Derfor fatter jeg simpelt hen ikke, hvorfor ministeren tager det frem nu, for vi synes, at det er positivt; vi synes, det er et skridt i den rigtige retning, men vi synes også, at man ikke er gået langt nok. Det er det, vi arbejder for med de forslag, vi har fremsat, og der forsøgte vi så at udnytte en pludselig opstået stemning blandt en række politiske ordførere, og det er der så ikke kommet noget konkret resultat ud af; men det forsøger vi så nok også en anden gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Justitsministeren var inde på en kritik af Dansk Folkepartis bemærkninger om beskæringer af politiets bevillinger og sagde, at det havde ikke nogen indflydelse på, hvordan situationen var med hensyn til isolationsfængsling.

Det, vi har sagt, er, at der jo på grund af det politiforlig, vi har set, er sket beskæringer inden for dele af politiets arbejde. Det er rigtigt, at der generelt set er blevet flere penge, men på grund af Schengen og på grund af mange andre ting er det jo f.eks. sådan, at man i Københavnsområdet har været nødt til at lukke stationer. Man har været nødt til at skære ned på natberedskabet, så der ikke længere er beredskab om natten.

På samme måde er der ingen tvivl om, at grunden til, at det kan være nødvendigt at isola-